47
46

BEATIS MANIBUS
VIRI
NOBILISS: EXCELLENTISS:
DN. HENRICI KOSELI
J.U.D. ET P.P. CURIÆ ELECTORALIS,
SCABINATUS AC FACULTATIS JURIDICÆ
ASSESSORIS QUONDAM GRAVISS.
ULTIMUM HOC PIETATIS AC REVERENTIAE
MONUMENTUM
IPSO DIE EXEQUIAR.
L. M. Q.
P.
M. JOH. FRID. SCULTETUS.

O PIETAS, PIETAS, quò non mortalia ducis
Pectora, tu noſtras longè rellinqvere terras,
Et patrium mutare ſolum, concedere fatis,
Et melius ſperare jubes. tu vivere rectè,
Et tandem benè poſſe mori, ſanctisſima donas.
Non mihi præteriti repetenda ſilentia ſecli,
KOSELIUS noſter loqvitur: Qui dulcibus arvis,
Et patriis exſul modò finibus, optima quondam
Quæ mihi ſors rapuit, cenſu meliore recepi.
Omne ſolum natale piis. Parere Tonanti
Libertas ſumma eſt. obſiſtere, fœda tyrannis.
Et fruſtra pugnes, ſi ducunt fata volentem,
Nolentemq; trahunt. Peregrinâ vivimus urbe,
Semoti cœlo patrio, tellure jacenti
Quod tantum diſtat, quantum cœleſtis Olympi
Immenſum ſpacium, ſanctis certiſſima ſedes,
Functa tenebroſo ſi quando carcere, noſtro
Noſtra Creatori cœleſtis redditur aura.
Felix, præſentes qui ſic diſcriminat horas,
Ut nihil humanis credat confidere rebus,
Inſtabilesq; vices, ac lubrica ſingula diſcat,
Exitio conjuncta ſuo. Felicior ille,
Qui promtus moritur, qui non mortalia captat
Gaudia, at æternæ præſumit gaudia vitæ.
Nulla hic vita datur, namq; hæc mihi vita, cadaver
Et funus vivens, & mortis imago videtur,
Quam tacitis Lunæ ſentimus quisq; ſub umbris.
Migrandum eſt aliò, regnum cœleſte beatis
Quæritur, electis ubi cœtibus aſſidet auctor
Et noſtri vindex generis, purisſimus unà
Spiritus, & longo rutilantes ordine flammæ.
Macte piis animis! tanto conamine macte,
Optime KOSELI, non Te tua vota relinqvunt,
Quem poſt tot caſus, poſt tædia multa laborum,
Exiliiq; moras & multa pericula qvondam,
Semper anhelaſti, dum te mortalis habebat
Conditio, ingentem verſas nunc pectore Chriſtum,
Hoc prorſus ſatiate bono. Te nulla fatigat
Cura diu terrena petens, ſpes anxia mentem
Nulla agitat, vano nec torquet corda tumultu.
Atq; utinam noſtris porrò ſuperaſſet Athenis
KOSELIUS, quem ſi ſtudiorum conſcius ardor,
Non commendaſſet patriæ, ſublimis origo
Et ſua nobilitas poterat vel ſola tueri.
At longè melior juveni ſententia ſedit,
Quod virtute ſibi par ſit, non ſangvine niti,
Deficere inter opus, totumq; impendere juſſis
KOSELIUM ſtudiis. Sinuoſa volumina Juris
Terminat haud longis ſpaciis, communibus auget
Diſcentum libris ſtudium, privata ſeqvuntur
Succeſſus publicos. Hoc unum ſemper agendum
Cenſebat, damni ne qvid Respublica ferret.
At nulli querimur, tunc triſti carmine flendus
Qvum vivebat, erat. dum fatis usq; ſuperſtes
Corporis immoritur trunco, qvum membra fluebant
Accreſcente ſinu, qvem complanaverat hydrops.
Gaudemus potius, longæ quod tormina vitæ
Evaſit penitus, Thracum qvin more paramus
Exeqvias, leſſo nullo, ſed mollibus hymnis.
Haud ſecus ac portum ventis inflata ſecundis
Feſſa carina ſubit, navalis dextra coronam
Imponit puppi, votisq; obſtringit Olympum.
Emenſum vitæ pelagus, ſtat certa ſalutis
Anchora, læta quies cœleſti ſede receptum
Sopit, & innumeris facit halcedonia curis.
Jamjam TAUBMANNI, quin & clarisſima quondam
Nomina REUSNERI dulces junguntur in uſus.
Agnoſcunt veterem comitem, ſolantur amicum
Pectus, & æterni magmenta perennia cultus
Alternis repetunt vicibus, lætantur at uno
Hoſpitis adventu. Sic quæ neglEximus ante,
Reddita plus recreant, qvàm non amiſſa, placentqve
Aſſiduè percepta, minùs, quam ſæpè petita.
Hoc unum tandem precibus ſolemnibus orat
Leucoris alma, DEUM: Qvum multo funere, Legum
Mulctarit proceres, uno hoc ſubſiſtere luctu
Annuat, & triſtem penſet clementer hiatum,
Tum verò illuſtrem meritis, fandiq; potentem
STRAUCHIUM, in hæc noſtræ ſolatia plurima terræ
Vivere, & his iterum jubeat florere ſub Umbris.

VVITTEBERGÆ, Literis Johannis Haken, M DC LVII.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-91651-p0002-3

46

BEATIS MANIBUS
VIRI
NOBILISS: EXCELLENTISS:
DN. HENRICI KOSELI
J.U.D. ET P.P. CURIÆ ELECTORALIS,
SCABINATUS AC FACULTATIS JURIDICÆ
ASSESSORIS QVONDAM GRAVISS.
ULTIMUM HOC PIETATIS AC REVERENTIAE
MONUMENTUM
IPSO DIE ÆXEQVIAR.
Q

CULTETUS.

O Pieta[...] Pietas, quò non
Pectora, tu noſtras longè rel
Et patrium mutare ſolum, c
Et melius ſperare jubes. tu v
Et tandem benè poſſe mori, ſa
Non mihi præteriti repete
Koselius noſter loqvitur:
Et patriis exſul modò finibus
Quæ mihi ſors rapuit, cenſu
Omne ſolum natale piis. Pa
Libertas ſumma eſt. obſiſter
Et fruſtra pugnes, ſi ducun
Nolentemq; trahunt. Peregr
Semoti cœlo patrio, tellure
Quod tantum diſtat, quan
Immenſum ſpacium, ſanctis
Functa tenebroſo ſi quando
Noſtra Creatori cœleſtis red
Felix, præſentes qui ſic diſcr
Ut nihil humanis credat co
Inſtabilesq; vices, ac lubrica
Exitio conjuncta ſuo. Felicio
Qui promtus moritur, qui n
Gaudia, at æternæ præſumi
Nulla hic vita datur, nam
Et funus vivens, & mortis
Quam tacitis Lunæ ſentim
Migrandum eſt aliò, re
Quæritur, electis ubi cœtib
Et noſtri vindex generis, puriſſimus una
Spiritus, & longo rutilantes ordine flammæ.
Macte piis animis! tanto conamine macte,
Optime Koseli, non Te tua vota relinqvunt,
Quem poſt tot caſus, poſt tædia multa laborum,
Exiliiq; moras & multa pericula qvondam,
Semper anhelaſti, dum te mortalis habebat
Conditio, ingentem verſas nunc pectore Chriſtum,
Hoc prorſus ſatiate bono. Te nulla fatigat
Cura diu terrena petens, ſpes anxia mentem
Nulla agitat, vano nec torquet corda tumultu.

Atq; utinam noſtris porrò ſuperaſſet Athenis
oselius, quem ſi ſtudiorum conſcius ardor,
on commendaſſet patriæ, ſublimis origo
t ſua nobilitas poterat vel ſola tueri.
t longè melior juveni ſententia ſedit,
uod virtute ſibi par ſit, non ſangvine niti,
eficere inter opus, totumq; impendere juſsis
oselium ſtudiis. Sinuoſa volumina Juris
erminat haud longis ſpaciis, communibus auget
iſcentum libris ſtudium, privata ſeqvuntur
ucceſſus publicos. Hoc unum ſemper agendum
enſebat, damni ne qvid Res publica ferret.
At nulli querimur, tunc triſti carmine flendus
Qvum vivebat, erat. dum fatis usq; ſuperſtes
orporis immoritur trunco, qvum membra fluebant
ccreſcente ſinu, qvem complanaverat hydrops.
audemus potius, longæ quod tormina vitæ
vaſit penitus, Thracum qvin more paramus
xeqvias, leſſo nullo, ſed mollibus hymnis.
Haud ſecus ac portum ventis inflata ſecundis
eſſa carina ſubit, navalis dextra coronam
mponit puppi, votisq; obſtringit Olympum.
Emenſum vitæ pelagus, ſtat certa ſalutis
Anchora, læta quies cœleſti ſede receptum
Sopit, & innumeris facit halcedonia curis.
Jamjam Taubmanni, quin & clariſſima quondam
Nomina Reusneri dulces junguntur in uſus.
Agnoſcunt veterem comitem, ſolantur amicum
Pectus, & æterni magmenta perennia cultus
Alternis repetunt vicibus, lætantur at uno
Hoſpitis adventu. Sic quæ neglegimus ante,
Reddita plus recreant, qvàm non amiſſa, placentqve
Aſſiduè percepta, minùs, quam ſæpè petita.
Hoc unum tandem precibus ſolemnibus orat
Leucoris alma, DEUM: Qvum multo funere, Legum
Mulctarit proceres, uno hoc ſubſiſtere luctu
Annuat, & triſtem penſet clementer hiatum,
Tum verò illuſtrem meritis, fandiq; potentem
Strauchium, in hæc noſtræ ſolatia plurima terræ
Vivere, & his iterum jubeat florere ſub Umbris.

VVITTEBERGÆ, Literis Johannis Haken, M DC LVII.

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-91651-p0005-9